

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

VII. évfolyam 4. szám 1997. december 15.

EMLÉKEZTETŐ

az IT december 9-i üléséről

Jelen voltak:

LeG-o. Geszti Sára
 POLISZ Bárány Katalin, Vass Katalin
 SZMARTIØ Pál Dénes
 PsychO Kund Attila, Tarján Zsoltné
 KAndi Szöke Zsolt, Kovács Judit
 Hamis Lázár Dinó
 elsőÁ Molnár Jenőné
 Más Geszti Róbert és Kocsor Eszter

HadOsztyál Schittler Mátyás
 KorCsoport Heteyi László
 IFOR -
 IYPOE -
 McMaster -

Tanerök: Jakab Judit, Szász Kata, Molnár Lajos
 Vendég: John, Ladoniczky Brigitta KorCs,
 valamint Kerekes Laci, Szikra Csaba, Vargha
 Dávid és Meichl Marci a DÖK képviselői.

Az ülés fantasztikus elnöke: Kovács Judit a szülői oldal részéről.

Az elfogadott napirend alapján először az első negyed eredményeit elemeztük, hasonlítottuk össze az előző év hasonló időszakával. Feltűnő tendencia a vizsgák számának szaporodása és az egyre kevesebb gyakorlati jegy. Elemzésre méltó, aggodalomra ad okot a második évfolyam eredményeinek alakulása. Dicséretre méltó, az elnök külön ki is emeli, a SZMARTIØ remek eredménye. Hajrá, így tovább!

Utána a negyedikesek bemutatkozása jött volna, de csak a KorCsoport vállalkozott rá, a HadOsztyál most megfutamodott. A KO-tól nagyon kedves, szellemes önarcképet kaptunk. Külön köszönet érte Németh Krisztofának, az alkotónak és Lado Briginek, az előadónak! Éljen a KorCsoport összes anyaga! Meg az ördögök is!

A következőkben némi vita után elutasítottuk Kocman Szilvi kérelmét, melyben azt kérte, hogy vegyük ki őt a dohányzásra vonatkozó általános rendelkezések hatálya alól tekintettel felsorolt indokaira. Válaszunk 6 támogatás ellenében 7 elutasítás és 9 tartózkodás volt. Döntésünk mögött az áll, hogy az általános szabályokhoz nem akarunk nyúlni, ugyanakkor tartunk az egyéni kérelmek esetleges özönétől.

Aztán megismerkedtünk az örvendetesen megalakult diákönkormányzattal /DÖK/. (ld. melléklet) Megtudtuk, hogy az iskola kb. 350 főnyi diákjából 50 megválasztotta Tóta Julkát, Halacskát, Kerekes Lacit, Meichl Marcit, Szikra Csabát és Vargha Dávidot. Bevallásuk szerint céljuk az érdekvédelem és az iskola kulturális életének föllendítése. Rendelkeznek szakmai háttérrel és nagy lelkesedéssel. A tanári oldallal partneri kapcsolatra törekszenek, ugyanígy az IT-vel is. Tartanak kapcsolatot más iskolák diákönkormányzatával is.

ÖRÜLÜNK NEKTEK, SOK SIKERT A MUNKÁTOKHOZ!

Végül a dohányzó tanarak ismertették, betartva a nekik szabott határidőt, hogy milyen változtatásokat találtak ki a maguk korlátozására a dohányzás ügyében. Eszerint a megrögzött dohányosok és szimpatizánsaik a közgazdasági tanárba húzódnak, a többiek és a vendégek csak a tárgyalóban bűnözhetnek.

A következő IT 1998. január 13-án lesz. Elnök: Schittler Matyi, jegyző: Szöke Zsolt.

Így aztán addig is boldog karácsonyt és pazar új esztendőt!

Budapest, 1997. december 9.

Szász Kata, a szorgos jegyző,
 korántsem Anonyma

Melléklet

Kedves Direktórság!

Esztén tudatjuk veletek, hogy az 1997. november 24-én megtartott választás eredményeképpen létrejött a Politechnikum diákönkormányzata.

A képviselőtestület tagjai:

1. Tóta Júlia (HadOsztyál)
2. Halacsy Zoltán (LeG-o.)
3. Kerekes László (KAndi)
4. Ladoniczky Zsombor (PsychO)
5. Meichl Márton (Más)
6. Szikra Csaba (Más)
7. Vargha Dávid (Más)

Tevékenységünk a diákságot érintő valamennyi kérdésre vonatkozó, elsődleges feladatunknak az érdekvédelem és a kulturális élet fejlesztését tartjuk. Szívesen látjuk életre kelni a Politechnikumot, de ehhez a Te segítségükre is szükségünk van. A feladatok iskolapolgárokhoz (tanári vagy szülői) segítségvisszanyújtás nélkül nem oldhatók meg, hiszen kollektív dolognak tekintjük, de minden esetben működik a tanulóközösség önkormányzata.

Rendeljünk, elégedettek lesztek munkánkkal.

Szikra Csaba

a diákönkormányzat nevében

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZAT

A Kalmár Béla, Petravich Márk, Bágyi László összetételű Iskolabíróság 1997. november 26-án tárgyalta Rév Zoltán ügyét.

Zoltán ellen Gallai Zsófia élt panasszal. A beadvány szerint Zoltán az egyik művészetismeret-dolgozatában "felháborodottságának tolerálhatatlan módon adott hangot (...) alpári hangnemben írta oda véleményét".

A Bíróság tanulmányozta a dokumentumot, valamint a tárgyaláson meghallgatta az érdekelt feleket. A Bíróság kérdéseire adott válaszok után az alábbi **határozat** született:

1. Gallai Zsófia panasza jogos, Rév Zoltán hibázott.
2. A Bíróság hangsúlyozza, hogy Zoltán "írásbeli viselkedése" nem lehet minta - még elviselendő minta sem! -, ez a kommunikációs forma megengedhetetlen! Nemcsak diák és tanár között, hanem természetesen bármely két ember között.
3. Sajnálatosan tapasztaltuk, hogy Zoltán számára még mindig nem magától értetődő, hogy így nem írunk, beszélünk. Ezért is gondoljuk, hogy tettét egyértelműen elítélő határozatunk precedenst jelent a tanulók, valamint az Iskolabíróság számára.
4. Enyhítő körülményként számításba véve, hogy Zoltánra más panasz nem hangzott el, esete egyedinek - remélhetően egyetlennek - vehető, a Bíróság nyomatékos írásbeli figyelmeztetésben részesíti őt, valamint eltiltjuk választott tisztségek viselésétől. (Ide értendő a tantárgyfelelősségtől a diákönkormányzati vezetésig minden megbízás.)
5. Az Iskolabíróság sokszor érzi úgy - ebben az esetben talán még inkább -, hogy nem a konkrét ügyben vétkes "megbüntetése" az igazán fontos, hanem a határozott állásfoglalás, kifejezni, hogy mélyen elfogadhatatlan egy-egy jelenség - mint például az ez ügybeli is.

Bp., 1997. nov. 27.

Az Iskolabíróság nevében a határozatot lejegyezte:
Bágyi László

Ötödik TMT

Közgazdasági Politechnikum 1998. március 14.
A pályázati kiírások a januári POLIGRÁF-ban jelennek meg.

TOLLASLABDA HÁZIBAJNOKSÁG

eredmények röviden, tömören

VERSENYSZÁM	Résztevők száma	HELYEZÉS (I - III.)		
		I.	II.	III.
<i>Férfi egyéni</i>	9 fő	Bak Bence (IFOR)	Solymosi Erik (Tanerő)	Szabó László (Tanerő)
<i>Férfi páros</i>	8 pár	Bak Bence Murvai Péter (IFOR)	Solymosi Erik Szabó László (Tanerő)	Drábóczi Balázs Szabó Márton (Szarló)
<i>Női páros</i>	3 pár	Daróczi Judit Murányi Natasa (Tanerő)	Molnár Melinda (első A) Szabó Rita (MÁS)	Antal Móni Tőkei Tímea (Szarló)
<i>Vegyes páros</i>	6 pár	Murányi Natasa Hackett Colin (Tanerő)	Daróczi Judit (Tanerő) Bak Bence (IFOR)	Lázár Zsófia Haász Ferenc (Hami's)

Ember tervez...

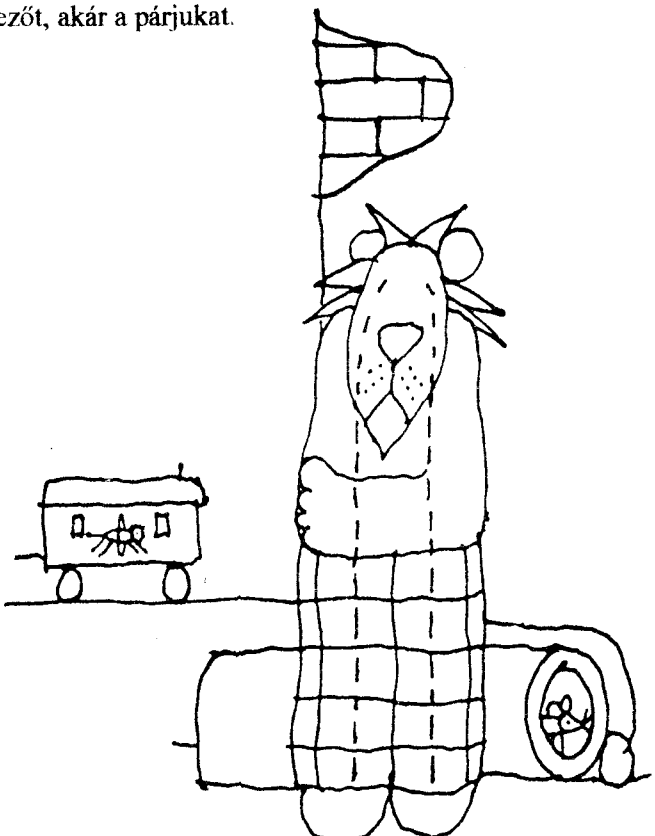
Ismét nem telt el úgy házibajnokság, hogy ne akadtak volna „sporttársaink”, akik nevezésük, írásos eligérkezésük ellenére nem jelentek meg a tettek „mezéjén”. Voltak, akik nem gondolták, hogy nevezésük komoly lenne (?), voltak, akik egyszerűen csak elfelejtették, mások könnyed vállvonogatással tették túl magukat igazolatlan távolmaradásukon. Sokak nem is szóltak előre, de még utólag sem, vagy csak a pályára lépés előtt közvetlen jelezték elmaradásukat más, fontosabb elfoglaltságra hivatkozva, mintegy kész tények elé állítva a szervezőt, akár a párjukat.

Én, a magam részéről már a bajnokság meghirdetésekor jeleztem a lehetséges mérkőzésnapokat - ez alapján mindenki eldönthette, hogy tudja-e vállalni a szereplést -, a pontos kiíráson pedig egyértelműen feltüntettem az időpontokat, sőt még az iskolarádió is figyelmeztette az érintetteket a közelgő eseményre.

A szervező a nevezések beérkezése után hosszas „agyalásba” kezd, megpróbálja a legjobb lebonyolítást kitalálni, esetenként még az egyéni kéréseket is figyelembe veszi. Egyszóval *komolyan veszi a feledatot és az embert*, felkészül. Majd a helyszínen derül ki minden, borul a forgatókönyv, improvizálni kell, közben megy az idő, a játék áll (esetleg még el is marad), és dühöngök, és föl nem foghatom, hogy miért nem lehet szólni előre, miért nem veszik egyesek komolyan az eligérkezésüket, a sporttársaikat, miért rontják a verseny hangulatát, miért szórakoznak mások idejével.

Politechnikum, december 12.

Szabó László
(aki sportban nem ismer tréfát)

HAMIS ÜGYELET I. SPORTNAP

Fekvenyomás: Férfi 35 kg Részt vett: 22 fő
Női 20 kg

Osztálysorrend:

1. HaMiS	8165 kg
2. MáS	6390 kg
3. IFOR	4445 kg
4. KáVé	3885 kg
5. első Á	1365 kg
6. SZMAR10	900 kg
7. KorCs	305 kg

Egyéni: Női

1. Antal Móni	SZMAR10	45 db	900 kg
2. Kocsor Eszter	MáS	35 db	700 kg
3. Szilágyi Anita	KáVé	32 db	640 kg

Férfi

1. Haász Ferenc	Taneró	103 db	3605 kg
2. Lucza Zsigmond	KáVé	87 db	3045 kg
3. Murvai Péter	IFOR	82 db	2870 kg

Súlypontemelkedés: részt vett 62 fő

Osztálysorrend:

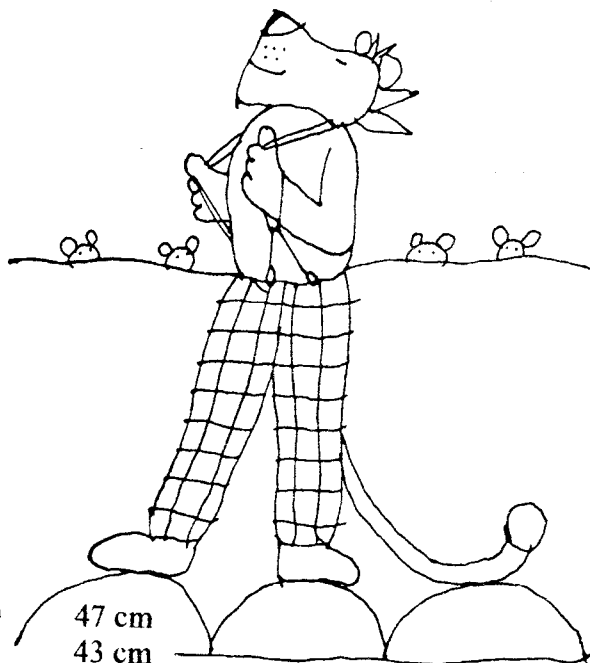
1. MáS	515 cm
2. HaMiS	463 cm
3. Tanarak	266 cm
4. KorCs	264 cm
5. elsőÁ	185 cm
6. KáVé	130 cm
7. Gyros	123 cm
8. McMaster	108 cm
9. HadO.	99 cm
10. SZMAR10	90 cm
11. Leg-o.	83 cm
12. IFOR	49 cm
13. Polisz	27 cm

Egyéni: Női

1 Antal Móni	SZMAR10	47 cm
2. Tókei Timi (Kuglóf)	SZMAR10	43 cm
3. Rigó Kriszta	KáVé	40 cm

Férfi

1. Varga Zotán	MáS	70 cm (versenyen kívül 73 cm)
2. Sándor István	ΓΥΡΟΣ	66 cm
3. Nagy Gábor	KáVé	65 cm

Jónak mondható érdeklődés mellett rendeztük első sprottnapunkat. A tavalyihoz hasonlóan sok néző is drukkolt a versenyzőknek. A női csúcs nem, a férfi javult a fekvenyomásnál, míg a súlypontemelkedés pont, mint egy éve.

Gratulálunk a résztvevőknek, és a következő szerdai II. sportnapunkra (szorító erő mérés, fekvenyomás - abszolút) várunk szeretettel!

Túléltek, de hová lettek a csapatok?

Egy pont emlékei

Egy nem túl fárasztó nap után, nov. 21-én este kezdődött. A gyülekező a Deák téren a P. szalonnál volt, kis késéssel, egy-két hiányzóval (ahogy az lenni szokott). De a baljós jelek már ekkor megjelentek, intve minket az egésztől. Csak 1-2 példát hoznék fel: elkezdett szállingózni a hó, megjelent M. Lajos, aki nevetve közölte a szerencsétlenebbekkel, hogy megvárja ugyan az indulást, de aztán hazamegy a takaró alá aludni. Lassan, de biztosan érkezett a pillanat, hogy otthagyjuk az ismerős terepet, s megkezdjük magunk választotta hétvégi programunk. Vonatra szálltunk, poénkodtunk, volt, aki még aludni is próbált (ő tudja, milyen sikerrel). Vonatról le, várakozás, motyóellenőrzés, másik vonatra fel, vonatról le, buszon sokan vannak, nem férünk fel, meg kell várni a következőt. Fél óra késés már biztos. Az el-elszenderülők arra riadnak, hogy Dini rohan be a váróba és közli: itt a busz. Táskák fel, fojtott röhögés azok részéről, akik ismerik Dinit. Naja. Busz sehoh. Aztán mégis. Ismét Dini hozza a hírt, vannak, akik „juszt se ugranak be”. De csak indulunk tovább. Buszról le, vonatra fel, vonatról le, s lám csak utunk fontos megállóhoz ért, hisz Tas vasútállomásán Csokis vár minket a többi pontörrel egyetemben. Apróbb-nagyobb kavarrással végül is mindenki megkapta „egységcsomagját”, a kukoricakonzervet (oh,yeah!), tábla csokit, pléhcicit, páncélost, vekni kenyeret stb. Gyors sorsolás után elzavartuk az elsőnek induló csapatot, a Vadmacskákat. Megjegyzem, volt, aki megsejthetett valamit az elkövetkező órákból, mert visszaminősítette magát házicicává. Majd a következő csapat indult neki az éji terepre, s így tovább. A többi csapat sem tétlenkedett, volt, aki utolsó perceit is kihasználva készült a megpróbáltatásokra, volt, aki az „amit megettem, azt nem kell cipelnem” elvet követve falatozott a csomagból. Kis csereberék („Konzervemet egy csokiért!”), s lassan ki is ürült a rajthely. Lassan ideje volt a pontoknak is kimenni a helyükre, úgyhogy kocsikba be, és irány a pálya. Minthogy a szabályok értelmében a pontok csak bizonyos időponttól bizonyos időpontig éltek, így nem kellett kapkodnunk. A harmas pontnál (Mátrászentimre, ABC) Horváth Robival és Hann Péterrel vártam Csokisékat, akik engem vittek ki a 4-esre. Kellemesen múltattuk a percek, belekóstoltam a sóval ízesített teába is. Egy kis torna s máris nem fáztunk annyira. S bár a pontomnak csak 10 perce volt nyitásig, mire jöttek, nem kellett izgulnom, hogy lekésem az elsőnek érkező csapatot. Mivel még hozzájuk sem

érkezett meg. Kis sétával én is elfoglaltam helyemet (Szalajkaház), ahova Csokis kísért el, részint, mert csak névről ismertem a helyet, részint nála volt a térkép, részint, hogy megbizonyosodhasson, ott vagyok, ahol lennem kell. Kb. fél perce voltunk ott, s határoztuk meg a pont „nyitvatartását”, csapatok továbbküldési koordinátáit (Lajosháza, vasútállomás, Bágyi L.), zárás utáni teendőmet (ásítás, szemétszedés, séta a köv. pontra), mikor a hó is jelezte hullási jogosultságát. Tehát polifóm le, hálósák rá, én bele, táskák, térkép a fejem alá és pihi. Úgyis fel fognak kelteni, ha ideérnek, mert ők nem tudják a további utat. Aztán óránként kinéztem, de sehoh senki. 3/4 10-kor csomagolni kezdtem, mivel 3/4 10-10 közöttre szólt az utasítás. Nagy meglepetésemre - mire már-már végeztem - megláttam a távolból felém tartó gyerekcsapatot. Legalább 1 csapat ideért - gondoltam. De tévedtem, ugyanis csak az egyik helyi iskola osztálykirándulásának útvonalára esett egybe tartózkodási helyemmel. Így hát kissé csalódottan ballagtam el. Párszor át kellett ugyan ugranom a patakot (ami nem kis mutatvány, ha belegondolunk, hogy akár másfél-két méter is volt helyenként, sehoh semmi kő, mire rálépve átkelhettem volna, s mindehhez a sokkilós váltáskám + polifóm), de könnyed tempóban így is hamar elértem Lajosházára. Ott a többiek azzal fogadtak, hogy hát bizony a csapatok nem véletlenül nem érkeztek meg hozzám, ugyanis a legtöbben az első pontot (Felső Csevice-kút, DJ, Spangli Sanyi) ugyan sikeresen meg-megtalálták, de a 2-es pontot sehogysem (Csörgő-lyuk, barlang), ahol pedig Sándor Pistu és Zsembery Gábor várta tárt karokkal az érkezőket. (Gratula nektek, Görénypásztorok, akiknek azért sikerült, sőt a 3-as pont sem okozott leküzdhetetlen nehézséget. Miért is adtátok fel ott???) Szegény Bágyi Laci, ki ezért kelt hajnalok hajnalán, hogy dolgavégezetlenül fuvarozzon min-ket hazafelé, és Szmeskó János, kinek ki sem kellett menni a hatos pontra...

Szóval vége, senki sem élte túl, csak mi, a rendezők. Mivel ekkorra már közelgett az ebédidő, egy kellemes étteremben ettünk-ittunk egészségünkre (Éljenek a Túlélők!). Hát így ért véget az idei Téli Túlélő. Rövid ideig élt, kár érte.

VisMajor, a 4es pont őr

Lapzárta előtt (jócskán) kaptuk a hírt, miszerint embervesztés nem történt, az anyagi kár sem jelentős.

FBI FUGITIVE

TEN MOST WANTED FUGITIVES

WANTED BY THE FBI

ARMED WITH AN ICE-AXE
AND
EXTREMELY DANGEROUS

DOB: April 1, 1967
Sex: Male
Height: 165 cm (with ladder)
Weight: 90 kg (hungry)
Hair: Black
Eyes: Dark
White chocolate

Péter Kocsis
THE CRIME

Organising a survival-course; Ordering bad weather; Trying to rob Katinéni's vending-machine; Knotting the network-wire of the server; Making the F:\POSTA2\PETER directory; Attempting to teach Information-technology in the Közgazdasági Politechnikum

Péter Kocsis is being sought for organising a survival course, and for his participation in the arrangements. He forced the victims to move at midnight in a very unfriendly place. He gave them a very inaccurate map of the area. He threatened to kill them with an ice-axe if they didn't find the 7 marked points. Luckily, the victims were saved, because they opened a survival parcel, which they had been given by a stranger whose identity remains a mystery.

REWARD

The FBI is offering up to \$50,000 for information leading to the apprehension of Kocsis. A reward of up to four million dollars is also being offered by a programme funded by the parents of the victims in the Közgazdasági Politechnikum.

REMARKS

Occupation: Information-technology teacher and workgroup leader in the Közgazdasági Politechnikum.

Passport: Hungarian #PN2791645;
American #USA232294; Russian 547271/90.

Péter Kocsis is also a member of an alpine group, who have made several unlawful trips into the hills.

The Interpol International Red (Wanted) Notice #A528/11-1997 issued under Interpol file #37619/97.

Place of Birth: Budapest, Hungary

Alias: Péter, Csokis, Mr. Chocolate

**If you have any information concerning this case take no action yourself.
Contact the local police department or the nearest FBI Office.**

LEVELEZÉSI ROVAT

KEDVES CSOKIS (?), HA TÉKÜLDTED!

Érkezett a szerkesztőségbe egy Csokis.cdr file. A lap bár szétesett tőle, a kis téglalapokon, paragrafusjeleken, pontosvesszőkön stb. kívül más nem volt nálam látható, mikor behívtam. Hála a „Visszavonás” parancsnak sikerült az 1497. oldalnál megállítani a gépet, és a Pistiráf-ból szokásosan kis lapot csinálni. Bocs.

a szerk.

Válasz Felhőnek

A kissé cinikus és a legtöbb helyen a valóságot teljesen elferdítő cikked feleletre ösztönzött.

Az írásod tényleg túl szubjektív volt, ami még nem is lenne baj, ha a tényekről írtál volna és nem a Te elképzeléseidről. Egy-két példát is tudnék, amiben tévedtél:

- A tavalyi sport pontversenyt nem röplabdás, hanem egy futó (Major Arpi) nyerte meg.
- Az 1000 pontos röpi örület a játékról szólt, nem másról, de Te ezt nem tudhattad, hiszen ott sem voltál.
- A röplabdások táboráról meg aztán végképp nem nyilatkozhatasz, mert minden, amit leírtál, enyhén szólva ferdítés.

A jövőben, ha valakivel valami bajod van, próbáld meg az újság hasábjai mögül kibújni elintézni azt.

Kovács Eszter(egy röplabdás)

Kedves Pistu!

Kétségtelen, hogy a P: meghajtóra került, de (nekem) használhatatlan kiterjesztésben (prn) az írásod. Hozzáértők szerint ez nyomtatóra vonatkozó file. Ígérted, hogy feljössz még a könyvtárba ellenőrizni, hogyan cenzúráztam az anyagodat. Nem jöttél. Én meg nem cenzúráztam, de mondhatjuk úgy is, hogy 100%-osan - ahogy tetszik. Az is lehet, hogy az öncenzúra működött, amikor ezt a kiterjesztést választottad?

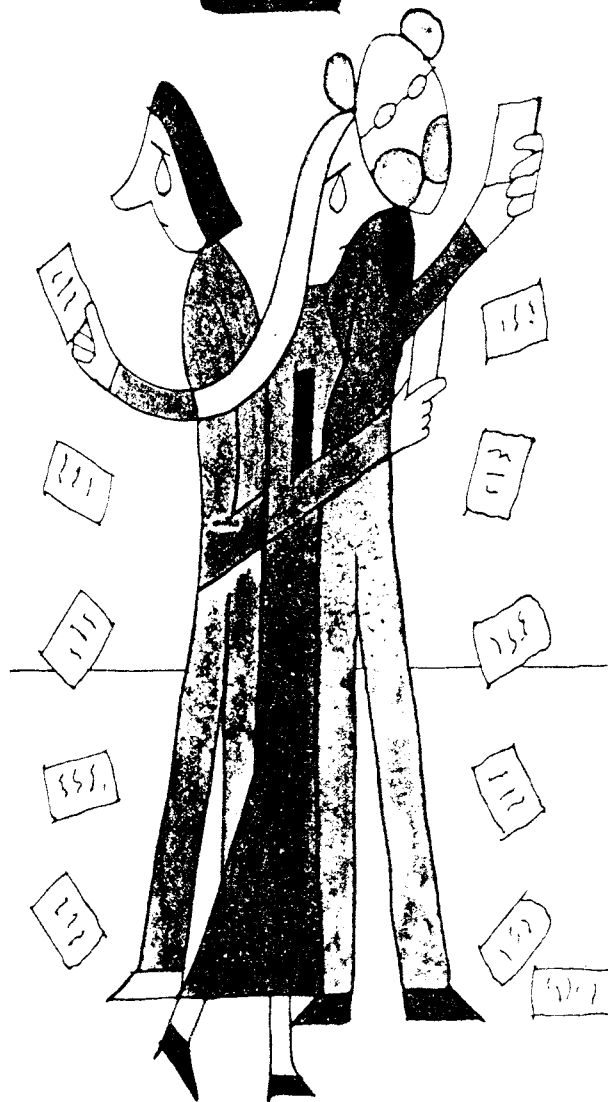
a szerk.

Drága Felhő!

Csütörtök este, fél tíz, javában aludnék, mert elég hosszú, vizsgákkal teli időszak áll mögöttem... De nem hagy nyugodni egy(pár) gondolat, amiket le kell írnom.

Drága Felhő...hogy miért nem intéztem el ezt a dolgot személyesen veled? Ennek több oka is van. Az első, hogy ha már te sem voltál képes magánéleti és egy-két személlyel kapcsolatos problémáidat a Pistiráf-on kívül elintézni, akkor én miért tenném? Azonkívül ha már cikked nyilvánosan megjelent, akkor a nyilvánosság előtt kötelességem reagálni erre.

Mióta én ebbe a suliba járok, és mióta csak létezik a röplabda "szakkör", azóta valami furcsa, érdekes és számomra néha érthetetlen ellenszenv alakult ki egy-két emberben. Mindenkinek emberi joga, hogy azt szeret

és utál, akit vagy amit csak akar, ezért soha ezt a közutálatot fel sem vettem. De nemrég a cikkedben olyan dolgokat írtál, amik olvasása után úgy éreztem, nem nyelhetek tovább.

Először is lenne egy kérdésem, amire nem tudom, valaha is kapok-e majd választ: mi értelme volt, hogy megírtad azt a cikket?

Hosszas gondolkodás után eszembe jutott néhány lehetőség. Például: mert egy kis nyilvánosságra és figyelemre vágytál, vagy mert gondjaidat senkivel nem tudtad megbeszélni, így ebbe fojtottad (ismerek egy jó pszichológust, ha kell), vagy esetleg mert így akartál lustaságod miatt a barátnődtől bocsánatot kérni. Viszont továbbra is tartom, hogy ezek

egyikéhez sem kellene a **Pötyögés** nyilvánosságát használnod. Ha pedig mégis teszed, mert miért ne tennéd, akkor kérlek, nagyon kérlek, legalább önmagadat ne csapd be közben, vagy legalább járj utána pár dolognak, és ne írd olyan dolgokat, amiknek semmiféle tényalapja nincsen, és amik annyira szubjektívek és öncélúak, hogy nem alkalmasak még egy kritikus cikk hasábjaira sem. Én eddig téged egy racionális gondolkodású, józan gyereknek ismertelek, de értelmetlen, burkoltan vádló, személyes problémáidat egy egész közösségre kivetítő cikked után kicsit megrendültem.

Szóval akkor néhány dolog, amit tisztáznunk kellene. Először is, a röpi valóban egy egyszerű játék, a lényeg az, hogy az ellenfélnél essen le a labda, és nem a te térfeleden, de lehet bármilyen testrésszel labdába érni(még falábakkal is).

Aztán tavaly 1000 pontos és nem 24 óras "őrültkódás" volt, amin - ha jól tudom - te ott sem voltál, így kérdelem én, mire alapozod azt, hogy "a röpis szakkör kiegészülve néhány fővel elverte a többieket..."? Igaz, voltak gondok a szervezésben ilyen téren, de biztosíthatlak, hogy a tíz csapatba sajnos (!) nem jutott elég röpis ahhoz, hogy mindenkit szétpicsázhassunk. Igaz az is, hogy volt egy-két erős és megerősebb csapat, de én hiszem, hogy azokban, akik ott voltak, nem ez hagyott mély nyomokat.

Ja igen, új kérdés. Voltál te már egyáltalán röpis meccsen? Nem hinném. Te sem a tettek embere vagy. Láthatatlanban véleményt nyilvánítani igen nemes és nagyszerű cselekedet, Felhő, gratulálok. De tudod, ha már írsz rólunk valamit, legalább ne egy kissé erőtetett vasárnapi alváshiányt használj eszközüd, hanem mondd ki őszintén, hogy kamaszkorod elrontójaért miért is nem vagy oda.

Na, aztán itt a pontverseny (aminek szervezési hibáiban szintén a röpisek a hibásak). Ezen is sokat szívtá mindenki a fogát, persze senki sem találta igazságosnak. Felhívnam a figyelmedet arra, hogy tavaly a röpi 1x-es szorzóval működött, ugyanúgy, mint pl. a sakk, míg a futás, ha igaz, 4x-essel. Ezután még hozzátenném, hogy utánanézhethél, ki is nyert tavaly valami 7ezerX ponttal a fiúknál. Valami maratonista, nemde? Furcsa. Talán ő sem gürcölt annyit, mint te, szegény Felhő? De tudod... az élet kegyetlen...

Visszaolvasva a cikkedet kezdek újra indulatos lenni.

újabb kérdés: voltál te már valaha életedben is, ha csak nézőként is röpi edzésen??? No igen, te persze anélkül is tudod, hogy a legtöbben csak "pötyögni" járunk edzésre - amiből mellesleg heti három van, csakhogy örüljél - Na igen, talán pötyögve nyertünk másodszer is a bp.-i bajnokságon... Próbáld már meg, drágám, végigcsinálni egy edzést úgy igazából! Persze, tudom, hogy menne, de talán egy bizonyos technikai szint után már nem csak az önizzasztás a lényeg. Azonkívül nem tudom, hogy a többiek miért járnak le, de én személy szerint kikérem magamnak ezt a "pötyögést".

A kosárlabda edzésekről annyit, hogy ti még tanári, sőt idén edzői segítséget is kaphattatok volna, ha egyszer az életben együttesen össze tudtatok volna hozni egy csapatot. Az idővel nem mondhatod, hogy gond van, hiszen talán két alkalmat hetente nem sajnálsz egy bajnokságra (akárhogy is) felkészülő csapatotól. És talán ha év elején beszéltek az illetékesekkel, akkor máshogy alakultak volna a dolgok. És elárulom, hogy a házibajnokságok a mi életünket is sokszor megkeserítik, és itt mi ugyanolyan hátrányokkal vagyunk kezelve, mint bárki más. Viszont nem igaz az sem, hogy egy edzés sem tart 5-ig. (Láttad? Voltál?) Az edző, felkészítő rész legtöbbször elhúzódik a tömeg miatt akár 5 utánig is, ami akárhogy is számolom legalább másfél óra intenzív edzés, és ezután jön még csak a tényleges játék.

Most jön a csemege! Röpi tábor... Ez csípi csak igazán a csőrödet, mi? Hát, van ez így, barátom. Tisztázzunk pár dolgot ezzel kapcsolatban is. Az iskola kétszer fizetett bele a kirándulásunkba, a többit mindet magunk szerveztük és fizettük. Bár igazad van, volt egy olyan tábor, ahol nem volt labda (novemberi tábor, pálya 20 km-es körzetben sehol, hó, hideg stb.), de kérdelem én, akkor mi van??

Mi történik akkor, ha történetesen karate-tábornak nevezünk el ezt a kis mulatságunkat? Belekötnél, hogy nem is karatéztunk, mi genyák?? Igenis azok a táborok azért voltak és lesznek, hogy jól érezzük magunkat, felkészüljünk az edzésekre lelkiileg, együtt legyünk, ilyenek. Ha ez nem tetszik, akkor ne vegyél róla tudomást.

Az összeszokott társaság ellen pedig nem tudom, mi a kifogásod. Na jó, talán tudom. De itt sem értem, hogy miért zavar, ha "baromira jól" érezzük magunkat. És ha nem kívánczol abba a társaságba, hát egészségedre. Végére is nem kötelező, sőt...

Az illető nevében, aki egykor az orrod elé vágta a labdát, elnézést kérek (remélem, nem én voltam az), de tudod az emberben kell, hogy legyen egy kis hajtság mindig, és azt a bizonyos reakciót valószínűleg az váltotta ki, hogy talán nem is törekedtél arra, hogy ne lábbal nyúljal hozzá az amúgy nem rúgásálló és eléggé drága labdához.

Az idézeteidre pedig csak azt tudom mondani, hogy egy kicsit nevetséges, hogy teljesen a környezetből, körülményekből kiragadva írtad le őket, így jelentésük jelentősen változott, és amik talán ilyen formában soha el sem hangzottak. Ha igen, inkább a gazdáikkal kellett volna beszélned, nem?

ügy hirtelenjében más nincs is, amibe beleköthetnék...

Nos igen, tényleg túl szubjektív voltál, bár érzem, próbáltál egy kicsit diplomatikusan fogalmazni. Az ebből kerekedett iróniáért komolyan irigyellek. De tényleg!

Ja igen! Szerencséd, hogy elnézést kértél Feritől, aki egy kicsit - hála égnek - szabadszellemeűen és liberálisan fogta fel a dolgokat, amit írtál, és aki - úgy "tűnik" - tényleg összekaparta a csapatot. Ezzel elnyerte tetszésedet, vagy csak gratulálni akartál neki e lehetetlen feladathoz??

No mindegy. Talán amit még mondhatnék, az az, hogy bármit is írj ezután is, legalább arra figyelj,

hogy véleményedet tényekre alapozd, és ne szegényke életed tragédiáira, persze csak akkor, ha tényszerű, kritikus, értelmes cikket készülsz írni. Talán csak túl érzelmes gyerek vagy, ezért nem sikerült ez esetben így cselekedned.

Még annyit, hogy én is néhol talán elvettem a sulykot, ezért elnézést is kérek tőled is, meg mindenkitől, én igyekeztem nem olyan stílusban írni, ahogy neked sikerült. És akkor utoljára még egy jókívánság: remélem, te is megtalárod egyszer életed sportját, ami senki személyét és lelkét nem fogja sérteni és rombadönteni.

Csók: Maris.

24 órás
ÖRÖM
RÖPI

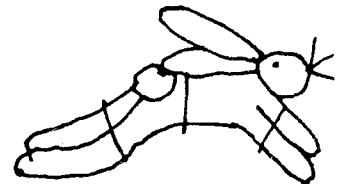
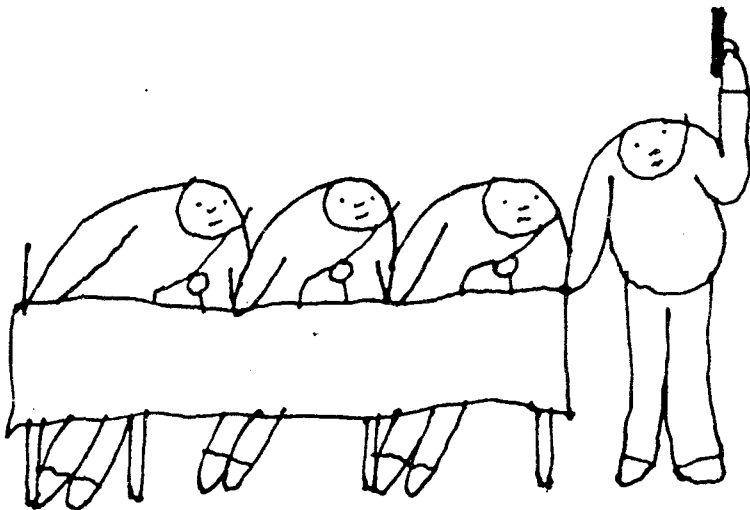
1998. január 9-10.

JELENTKEZZ MÉG MA!

Ne hagyd az utolsó pillanatra!

NAGY buliból maradnál ki!

Info: Marisnál, Ferinél és a plakátokon.
Dec.19. után már nem tudjuk elfogadni a jelentkezéseket!

A **Papierár** előző számában olvashattunk egy cikket arról, hogy Felhő miért nem ment el egy vasárnapi röpimeccsre (július óta nem is volt vasárnap meccs!), valamint leírta, hogy nem szeretne röpi szakkörös lenni.

Én most nem térnék ki a Felhő cikkében olvasott általánosításokra és rosszindulatú, szerintem féltékenységből eredő megállapításaira.

Sokkal inkább leírnám, hogy én...

... miért járok minden szombaton röpimeccsre.

Csak a röpisek tudják, hogy az elmúlt tanév eleje óta számomra csak egy szombati program létezik stabilan: a Poli röpicsapatának meccsei. Minden szombaton irány a Pannónia utcai Kék iskola tornaterme. Mikor legelőször mentem (tavaly), meglepett, hogy milyen sok iskola csapatával kell megküzdenie a Polinak. Berzsényi Dániel Gimnázium, József Attila Gimnázium, Premier DSE, Pedagógia, Bethlen és a többi. Sok csapat, jó meccsek. Néha drámák.

Persze ahhoz, hogy ilyen elkötelezettje lettem a röpimeccseknek, előbb magát a röplabdát mint játékot szerettem meg. Nem kellett sokat Nomád táborba járnom ahhoz, hogy ráérezek, ez egy jó kis sport. Nekem való. Az utolsó pillanatig lehet izgulni, mert itt is igaz, hogy egy meccsnek csak akkor van vége, ha lefújta a bíró. Előfordult már, hogy 2:0-ás vezetés után 3:2-re kaptunk ki. Persze fordítva is igaz. Eddig csak az úgynevezett „nagycsapatról” beszéltem. De mint tudjuk(?), a Polinak a nagyokon kívül van még másik két, illetve három csapata. Szurkolóként öröm látni a meccsről meccsre tapasztalható határozott fejlődésüket. Külön most nem térnék ki mindenkire, hiszen az az edző dolga.

A másodikosokra is igaz a fentebb említett állítások többsége. Nem is szaporítom vele a hasábokat itt a **Papierár**-ban.

Összefoglalásul:

Miért járok minden szombaton röpimeccsre?

- ☺ Mert magával ragad a Poli röpicsapatának küzdeni akarása.
- ☺ Mert ha győznek, akkor örülnek, ha veszítenek, akkor szomorúak. **Mert ők is emberek.**
- ☺ Mert úgy éreztem és érzem, ha már mással nem tudom segíteni őket, akkor szurkolok nekik. Minden szombaton.
- ☺ Továbbá azért is szeretek röpimeccsre járni, mert ők fel tudnak kelni minden szombaton vagy vasárnap reggel korán, mert meccsük van. Ők képesek rá. Mert valami mellett elkötelezték magukat. És ez a valami nem a délig való lustálkodás ☺.

Csoncsi

U.i.: Egyébként tavaly a fiúk focimeccseire is eljártam, pedig a focit sokkal kevésbé szeretem. Azok a meccsek pedig tényleg korán kezdődtek. Vasárnap reggel kilencet valóban nevezhetem korai időpontnak. De azok a fiúk is úgymond a közönségnek, ha úgy tetszik nekem fociztak. Meg persze maguknak is. Végül, de nem utolsósorban a Polinak is rúgták a bőrt. Csak a Poli nem igazán volt kíváncsi rájuk. Mert aludni könnyebb ☺.

Örömversmondás

Néhány napja tizenhárom versmondó és talán kétszer annyi hallgató gyűlt össze a színházteremben, hogy a csendességben és gyertyafényben találkozhassanak Kosztolányi Dezső, George Byron, Victor Hugo, Petőfi és Pilinszky, Ady és Heltai, Wordsworth és Rilke, Vörösmarty és Heine, Jeszenyin és Tennyson, Szabó Lőrinc és Nagy László, Weöres Sándor és Ladányi Mihály megidézett szavaival, színeivel, hangulataival, töprengéseivel, játékaival, látomásaiival.

Köszönet Kocsor Eszternek, Ádor Noéminek, Huszár Andrásnak, Kaviczky Zsuzsának, Csikvölgyi Barbinak, Steili Eszternek, Ladoniczky Brigittának, Fülöp Szilviának, Fejes Gábornak, Sebő Rózsának, Barka Zsuzsának, Zelencsuk Grétának, Mán Várhegyi Rékának a lírai délutánért.

egy versbarát

Yvette! Erről a képről mindig te jutsz eszembe.

JJ

Nem baj, ha nem vagyunk egyformák

A Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok országgyűlési biztosa és a Civitas Egyesület – a Holland Királyság Nagykövetségének, valamint a Német Szövetségi Köztársaság Nagykövetségének pénzügyi támogatásával, a Minority Rights Group tanácsadásával – a rasszizmus elleni év alkalmából Irodalmi és képzőművészeti pályázatot hirdet a tíz-tizennégy éves és a tizennégy-tizennyolc éves korosztály számára az alábbi kategóriákban: 1. Irodalom (vers, novella, esszé), 2. Képzőművészet (rajz, festmény, szobor, kerámia, kisplasztika, fotó).

A pályázat célja, hogy a fiatalok az általuk létrehozott műalkotásokon keresztül mind saját, mind a felnőtt korosztály figyelmét felhívják a világban létező, a kisebbséget érintő problémákra. Az első helyezettek harminc-hatvan ezer, a második helyezettek húsz-negyven ezer, a harmadik helyezettek tíz-húsz ezer forint díjazásban részesülnek. A pályázat beküldési határideje 1998. január 8.

A pályázatokat az alábbi címre kérjük eljuttatni: *Civitas Egyesület, 1053 Budapest, Fejér György utca 10.* A beküldött munkákat szakmai zsűri bírálja el. A kiállítással egybekötött eredményhirdetésre 1998. január 30-án kerül sor.

A pályázat tartalmi elemei: a pályázatok a megadott cím alapján minden kategóriában a rasszizmus, az intolerancia és a kirekesztettség megnyilvánulásai ellen, illetve a kisebbségek pozitív társadalmi megítélésének javítása érdekében fogalmazódjanak meg. Mindezek egyéni benyomásokra, tapasztalatokra vagy műalkotások által közvetített élményekre épülhetnek.

Pályázati követelmények az (1.) Irodalom-kategóriában: a pályaműveket a felsorolt műfajok formai és tartalmi követelményeinek megfelelően, az alábbiak szerint kérjük benyújtani. a) Vers esetén pályázni lehet három-öt művel, műfaji kötöttség nélkül, versenként maximum egy gépelt oldal terjedelemben. b) Novella esetén pályázni lehet egy vagy két, maximum öt-nyolc gépelt oldal (egy oldal 26 sor, egy sor hatvan leütés) terjedelmű alkotással. c) Esszé esetén pályázni lehet egy vagy két, maximum három-négy gépelt oldal (egy oldal 26 sor, egy sor hatvan leütés) terjedelmű alkotással. Pályázati követelmények a (2.) Képzőművészet-kategóriában: a pályamunkák bármilyen szabadon választott technikával készülhetnek a képző- és az iparművészet területén (festészet és grafika technikák, batik és egyéb textilfestés, kisplasztikák, szobrok, kerámiák, rézdomborítás, tűzzománc, fotó). Az alkotói szabadságot biztosítva a pályaművek méretel tetszőlegesen, kivéve az alábbi esetekben: 1. rajz, festmény esetén maximum három darab alkotással lehet pályázni, amelyek nem lehetnek kisebbek 20x30 centiméternél, és nagyobbak 50x70 centiméternél; 2. fotó esetén három darab 18x24 centiméteres, fotósorozat esetén legfeljebb hat darab 13x18 centiméteres alkotással lehet pályázni.

A pályázat formai követelményei: az alkotásokat kérjük jellegével és címmel ellátni. Mellé zárt borítékban kérjük csatolni az alábbi adatokat: a pályázó neve, lakcíme, életkora, iskolája neve, címe, telefonszáma, a felkészítő tanár neve. A pályaműveket kiállításra alkalmas állapotban kell beadni. Azok a pályamunkák, amelyek sérülten, késve vagy hiányos adatokkal érkeznek be, nem kerülnek elbírálásra! A pályázatra érkező munkákat nem küldjük vissza, a szervezők a pályamunkákkal kapcsolatban minden jogot fenntartanak!

VERSEK

KÁNON

Aludj el
Ébredj fel
Hipnózisban zsibbadj el
Tedd meg!
Aludj el
Ébredj fel !

LATKAM

HALOTTAK NAPJÁN

Éltető forrás, kinnak kútfője
Mérget csepegtető víz
Halált hozó ősz
Pusztító sárgulás, tébolyult lelkek
otthona.

Rothadt szagú sírokon
Hullákból táplálkozó, kővér levelű fák
Visszaadják a földnek sárgult levelét,
Melyeket emberi testek tápláltak
pusztulásukkal.

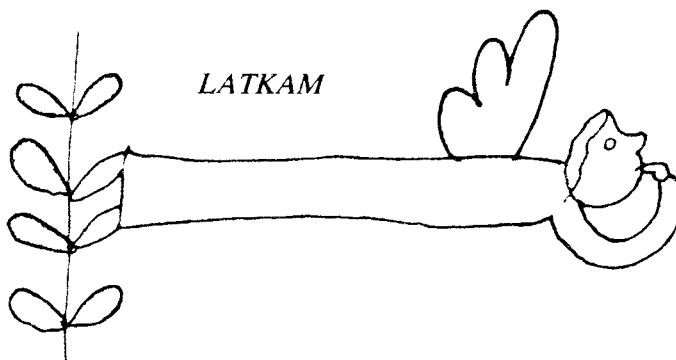
Mindszentek - ti álszentjei földnek
Temetőszagú korhadtt fészület
Csüng a levert karó csúcán
Ti szentek, ti gyilkosan röhögve
zokogók.

NEKED

Fáj? Elhiszem.
Tán végzetem
Vár, mert hirtelen
Rád emlékezem.
Sohasem tudod meg,
Hogyan szerettelek.
Most is szeretlek téged,
Mint a fényt a virág,
Ki ha nem kap többet
Önmagát adja át.
Elhervad levele,
mint lanyhul éji vágó.
Így törtél össze te is,
Te fényes délibáb.
Szeretem a szemed
szomorú mosolyát,
szeretem, ha adod
ragyogó mosolyát.

Soká tartott, de megértettem: mi
ketten...
Szóval azt, hogy nem lennél
boldog énvelem.
Nem egymásnak teremtett
minket az Isten,
Kívánom élj boldog, szerencsés
életben!

ÉN

Másik
Sziuház

I. FRISSENSÜLT
FESZTIVÁL

<http://www.poli.hu/poli/masik/nyito.htm>

Tisztelt Barátunk! Tisztelt Szülők!

A Bárka kis létszámú, állandó társulattal működő hivatásos színház, szabad alkotóműhely, szellemi-kulturális központ, melyet olyan 30-35 év körüli, a színházi szakmában már elismerést szerzett hivatásos színészek hoztak létre, akik a jelenlegi színházi szerkezettől művészeti koncepcióban és szervezeti formájában is eltérő színházban keresik a közösség élményét és az együttgondolkodás lehetőségét.

A Bárka társulata:

Csendes Olivér, Györgyi Anna, Kaszás Gergő, Kovács Lajos, Mucsi Zoltán, Murányi tünde, Scherer Péter, Spolarics Andrea, Széles László, Tóth József, Udvaros Dorottya, Vasvári Emese

Abban a reményben, hogy színházunk társulata és műsora felkelti érdeklődését, szeretettel várjuk előadásainkra, egyben felajánljuk annak a lehetőségét, hogy pártolótagunkká váljon. Pártolótagjaink a hivatalos jegyterjesztés előtt két nappal 40%-kal olcsóbban jegyelővételi jogot élveznek műsorainkra. Havonta tájékoztatást kapnak programjainkról, bemutatóinkról. Előfizetőivé válnak a Bárka Hajónapló című újságjára, melynek ára évente 600 forint.

Jelentkezési lapot és csekket a mellékelt újságunkban találhat.

Érdeklődését előre is köszönjük.

BÁRKA

Józsefvárosi Színházi és kulturális Közhasznú Társaság

Cím: VIII. ker. Ludovika tér 1.

Postacím: 1082 Budapest, Baross u. 65-67.

Tel./Fax.: 303 47 13

Jegypénztár: 303-65-03

MAGYAR TÜKÖR

NÉPSZABADSÁG

Amnesztiahetet tartott a Baranya Megyei Könyvtár. Ez alkalmából nemcsak a késedelmesen visszahozott könyvekért nem kellett fizetni, de a korábban elcsent műveket is baj nélkül „visszalophatták” a pécsi intézménybe. Megtudtam, hogy az évente kétszer megrendezett megbocsátó akciók eddig kevés eredményt hoztak: általában alig néhány eltűnt könyv került vissza. Ugyanakkor minden esztendőben ezernél több kötetnek lába kél a polcokról.

Mindebből arra következtethetünk, hogy lopni ugyan nem szép dolog, de lám, az emberek még mindig szeretnek olvasni. Nos, ez a megállapítás nem egészen fedi a valóságot. A tolvajok ugyanis nem az olvasás, hanem az értékesítés szándékával lopnak. Erre utal, hogy a bibliotéka pecsétjével ellátott könyvek megvásárolhatók a pécsi bolhapiacon.

A minap egyik pedagógus ismerősöm megemlítette: legálább tizenöt éve nem fordult

Könyvek a bolhapiacon

elő, hogy valamelyik diákja az órán stikában irodalmat olvasna. Bezzeg az ő gyerekkorában (20-25 éve) néha egyetlen tanórán több zugolvasó is lebukott. Általában a lányok padjából Pöttyös- és Csíkos-könyvek kerültek elő, a fiúkéből főleg Verne-regények. A középiskolában kapós volt Rejtő Jenő, de egy-egy divatos amerikai könyv (ilyennek számított az Úvöltés, az Úton vagy a Száll a kakukk fészke)re) hónapokig „sorban állt” az osztály.

Mostanában nem ez a módi.

Ha ma egy gyerek irodalmat olvasva lebukna az órán, akkor talán meg se büntetnék a kollégák – véli tanár ismerősöm. Sőt az is lehet, hogy megdicsérik.

Körbekérdeztem néhány általános és középiskola tanárait, náluk is hasonló a helyzet. A tanórai olvasás szokása már a

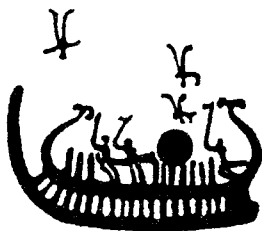
múlté. Az utóbbi években szedtek már el az órán figyelmetlen tanulóktól Barbi-babát, szörmököt, dzsiajdzsót, lufit, matchboxot, elektromos játékot, matricakészletet, irányítós autót, fényképezőgépet, kukkert, cigit, öngyújtót, kártyát, sakkot, malmot, kismagnót, sport-, szex- és divatlapot, óvszert, menedzserkalkulátort, rádiótelefont, valamint petárdát illetve fegyvernek látszó tárgyat – de könyvet soha sehol.

Nyelvészkedő barátom szerint tartalmatlanná válnak, ellejejtődnek egyes szólásaink. Jelesül például az: „Úgy hazudik, mintha könyvből olvasná”. Meg az: „A könyv a legjobb barát”. Talán úgy kellene korszerűsíteni ezeket a szólásokat, hogy a könyv helyébe beírják a video vagy az Internet szót.

A nyáron láttam egy fiatal-

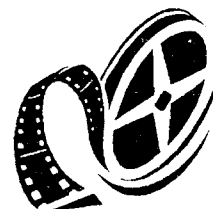
embert, aki elmélyülten olvasott a Balaton partján. Minden délután leült egy szomorúfűz árnyékába odahúzott padra, és órákig beletemetkezett a könyvébe. Az egyik nap elbeszélgettem vele, s elárulta: másnak is feltűnt az ő furcsa szokása. Meg is szólította emiatt két vele egykorú fiú. Kérdezték tőle, mit olvas, mire megmutatta a Száz év magányt. A fiúk tovább faggatták, hogy érdekes-e; ő azt válaszolta, hogy igen, és már harmadszor olvassa. A két srác ekkor összenézett, s egyikük megjegyezte: bonyolult könyv lehet, ha háromszor el kell olvasnia ahhoz, hogy megértse. Aztán elbúcsúztak tőle, és odébálltak. Másnap, mikor elhaladtak mellette, barátságosan ráköszöntek, de szemükben sajnálat csillogott. Mintha csak azt mondták volna: „Szegény, még most se érti. Talán majd negyedszerre megemészti, és akkor végre abbahagyhatja. Drukkolunk neki, de azért jobb lesz elkerülni”.

Ungár Tamás

BÁRKA

Józsefvárosi Színházi és Kulturális Közhasznú Társaság
 Cím: VIII. ker. Ludovika tér 1. (Orczy-kert)
 Postacím: 1082. Budapest, Baross u. 65-67.
 Tel./fax: 303-47-13 **Jegypénztár: 303-65-03**

A BÁRKA SZÍNHÁZ KÖZÉPISKOLÁSOKNAK SZÓLÓ FILMKLUBJA

"A HETEDIK MŰVÉSZET"
 (című sorozat)

Ebben a sorozatban olyan filmeket szeretnénk bemutatni havonta két alkalommal, amelyeket a mozik műsorán nagyon ritkán vagy már egyáltalán nem találhattok meg, mégis művészi értékeik miatt a filmtörténet legfontosabb filmjeiként ismerjük őket. Ezek legtöbbje szokatlan formai-tartalmi elemekből épül fel, ám közös elemzésük révén választ kaphattok kérdéseitekre, betekintheztek a "mozgóképolvasás" rejtjelmeibe. Meghívott vendégeinkkel a filmkészítés izgalmas részletein túl, különleges alkotói világukról beszélgethettek. A sorozat filmjeit rövid - szándékunk szerint kedvesináló - filmtörténeti áttekintésnek szánjuk.

Az 1998-as vetítési időpontok:

Január 6.	Federico Fellini	8 és 1/2
Január 20.	Alfred Hitchcock	Psycho
Február 3.	Akira Kurosava	A vihar kapujában
Február 17.	Ingmar Bergman	Csend
Március 3.	Luis Buñuel	Öldöklő angyal
Március 17.	Jiří Menzel	Szigorúan ellenőrzött vonatok
Március 31.	Michelangelo Antonioni	Nagyítás
Április 7.	Janisch Attila	Árnyék a havon (Vendég: Janisch Attila)
Április 21.	Makk Károly	Szerelem (Vendég: Makk Károly)
Május 5.	Jancsó Miklós	Szerelmem. Elektra (Vendég: Jancsó Miklós)

A jegy ára vetítésenként 150 Ft.

BÉRLET VÁLTHATÓ, melynek ára az 1997/98-as második félévre 1000 Ft.

A vetítések minden alkalommal 16 órakor kezdődnek a Bárka Kávézójában.

A bérleteket az első előadás előtt egy órával a helyszínen,

a jegypénztárban (303-65-03)

lehet megvásárolni.

KARÁCSONY

Egy család emléképein át

Már lassan nézed a fenyőfát, kicsit veszel - nem úgy, mint tavaly, amikor szintén kicsit akartál venni, de a csuklós buszból kilógott, a fél szekrényesort kitted az erkélyre, a gyerekre szemvédőt tettél, álmában ne szúrja ki szemét a szobába telepített erdő.

Hány éve díszítem már a fát? Idegesít! Halászlé, melynek maradványát márciusban a fogorvos húzza ki lnyedből. Mit vegyek, hogy örüljenek? Már a hócipőd is tele van!

Egyszerre csak bezuhan az ÜNNEP! Itt van! Áll a fa! Megnyugszol, eltölt valami fantasztikus ünnepi érzés, mindegy, hány éves vagy, eláraszt a szeretet, ha kint hó van, elnyeli a buszok zaját, mintha lábujjhegyen járnának. Állsz a fa előtt családdal, szeretteiddel, és emlékképek suhannak át rajtad.

A kis faluban, a Dunántúlon, hol nagyszüleim éltek, sok nyarat és sajnos kevés telet töltöttem el. Minden rendes faluban volt egy templom, de legalábbis egy kis kápolna, kocsmá, iskola, vegyesbolt, tanácsháza, kultúrház - szagatóval /ez a mozi volt, 20 percnként cserélték a filmtekerceket/, egy falubolondja, egy rosszlány és legalább egy gólyafészek. Egyszóval: ez egy rendes kis falu volt.

Emlékek, melyek átsuhannak.

A falu fölött tornyosultak a dombok, ott hegyeknek hívták őket. A falu utolsó házatól - ami nagyszüleim háza volt, közvetlenül a hegyek alatt - másfél kilométerre volt présházuk: arrafelé pincének mondták. Ez több mint száz éves, gerendákból ácsolt épület volt, benne szőlőprés, amiben lábbal taposták ki a mustot. Pince is volt alatta, felül a prés mellett kis szoba, szalmazsákos ágygal. A pince hátával szinte neki támaszkodott a legalább hatvan kilométer hosszú erdő, utolsó, mintegy harminc méteres fenyőfájának, előtte pedig leszakadt a hegyoldal déli lejtője, rajta szőlőtábla, benne őszibarackfák. A szőlőtáblák között kaszáló, ahonnan tehenes szekérral vitték haza a szénát. A pince mellett volt egy tóka /ásott gödör, amibe összegyűlt a talajvíz, és onnan vettek vizet a permetlé készítéshez/. Átsuhan nagypapám emléke, ahogy ült a pinceajtóban, ősz hajú, fehér bajuszú, kérges kezében csengettyűszót adó hegedű, és az öreg, ősz pofájú szarvas, aki hosszú-hosszú éveken át inni járt a tókához. Nagy agancsa a pince oldalsó gerendáiba már árkot vajt: amint számtalanszor inni lehajolt. Barátok voltak, ő és nagypapám.

Aztán meghalt nagypapám, nemsokára az öreg szarvast sem látták már inni járnai a tókához.

Nagymamám füves asszony volt, természetesen a háború előtt kötelezően előírt vizsgával rendelkezett. Nem volt olyan növény, állat, amit ő ne ismert volna, illetve amitől félt volna, kivéve a cserebogarat, azzal a világból ki lehetett volna üldözni. A cserebogarakat, a kora tavasztól késő őszig az udvar fái alvó tyúkjai intézték el. Négy éves unokáját képes volt egész nap a hátán hurcolni - mit ebédelnél, kisfiam?, azt főzők! -. Válogatós gyerek lévén volt úgy, hogy négyszer főzött, négyfélért, mert amikor elkészült az ebéd, nem volt gusztusom rá. Nem baj, majd megesszük a disznók - mondta, és újból nekiállt az ebédfőzésnek. /Amikor Pestre hazahoztak szüleim egy-egy evésnél teljesen kiborultak./ Mondanom sem szükséges: nagymamám mangalicái voltak a legkövérebbek és a legváltozatosabban táplálkozó disznók a faluban. A tehén amikor megjött a legelőről, bölgve követelte a kapu kinyitását, ha elfelejtettük volna. Sokszor hatalmas szelet sós kenyérral vártam, ha az nem volt, lepisiltem az orrát, amit igen szívesen vett. Hányszor aludtunk az istálló feletti szénapadláson, persze nem egyedül, mert mint előbb már írtam, ez egy rendes kis falu volt.

„Téveszesítés"! Volt, aki felakasztotta magát, amikor elvitték tehénkéjét, elvették kis földjét. A kosárfonó is felakasztotta magát, mert nagyon szeretett liliumot tiporni, és ezért börtön várt rá. Nagybátyám vette meg a házat, ahol nálam három nappal idősebb unokanővéremmel az akasztott ember szellemével ijesztgettük egymást.

Csepel: Gettó! - Bezárt, megalázott emberek, akik papírcetlikre írt üzeneteikbe követ csomagoltak, és azt kidobva a drótkerítésen kértek segítséget, élelmet. Barátnőmmel összeszedtük, üzentünk, élelmet vittünk. Barátnőmet agyonlőtték, nekem a méhemet rúgták le, s nagy szerencsével nyolc évvel később született koraszülött gyermekem.

Borospince a szőlőhegyen. December: karácsony előtt. Decis poharakból kóstolgattuk a bort, de igen szaporán. Rettentően berúgtunk. Azután énekelni kezdtünk. A másfél kilométerre lévő faluban a legidősebbek érdeklődve jegyezték meg: Utoljára gyerekkorunkban láttunk erre felé farkast, amikor elvitték Naca néni birkáit.

Fenyőfa - mely most karácsonyfa - előtt állsz. Teljesen mindegy, kis Jézus megszületett-e vagy sem: átjárja szíved a szeretet, családdra nézve esetleg egy könnycseppet morzsolsz el szemedben.

1956. Tankok csörömpöinek végig a külvárosi utcán, ahol lakunk. Édesanyám karján ülve is félek a hangjuktól. Megállnak. Édesanyám oroszul szól hozzájuk, erre ráfogják a PPS-t. Nem tudnak oroszul! Persze, hisz a szemük is ferde. Végre előkerül egy oroszul

beszélő tiszt. Megúsztuk. Aztán éjjel szétlőtték az alvó Pestet. Karácsonykor traktorok huzigálják a város romjait. Egy kisleány /aki most a feleségem/ vörös csillagot látva egy gyár falán hangosan felkiált a villamoson: Anyu, ezt miért nem verték még le? Ő csak segíteni akart, látta a felnőttek örömét csillaghullató elfoglaltságuk alatt.

Vakbélműtét. Dunaharaszttiban földrengés van. Nővérek rohagnak velünk, gyerekekkel. Majd egy fantasztikus találmányt kapok: háromkerékű biciklit, a mai napig salakdarabok látszanak a térdemben.

A kis faluban nemsokára karácsony van. Asztalos nagybátyám készít egy Luca-széket. Ennek hírére kelti. Azon a karácsonyon egy öregasszony sem volt éjjeli misén a templomban.

Gyerek fejjel meg voltam róla győződve, közülük egypáran sok sóprút koptattak el repülés közben. Karácsony éjjelén, ha benézel saját házad ablakán, meglátod, melyik hozzátartozód hal meg a következő évben. Egyszer, családom minden tagját kiterelve a házból, az ablakhoz mentünk, hogy benézünk rajta. Mint később kiderült, egyikünknek sem volt bátorsága hozzá.

Körös-folyó. Tehéncsorda legelészik a túlparton. Rossz kislány voltam, szoknyámat levéve lengetni kezdtem a másik parton teheneit féltve őrző bika felé. Az örült böggessel a folyóba vetette magát, és úszni kezdett felénk. Nekünk az innenső parton semmi menedékünk nem volt, szerencsére a gulyás észrevette a bajt. Puliját a bika után küldte, az elmarva a megvadult állat heréit visszaterelte a vízbe a túlsó part felé. Apám 1945 előtt hithű kommunista volt. Akkor ezért nem Szoc.Hazáért-kitüntetés járt, hanem csendőrpofon. A Körösökből bányászta a homokot. Vállalkozó volt, és gazdag. Minden nap szerenádöt adott anyámnak egy tucat muzsikusz cigánnyal. Fele bevételét a szegényeknek adta, a többi anyámnak. Anyámnak még sem volt jó. Elhagyta. Mi, gyerekek egyik menhelyből a másikba kerültünk. Anyám ezután még sok férjet elkoptatott. Mi pedig tizenkét évesen nem az iskolapadot, hanem a novemberi fagyos répföldön a kapanyelet koptattuk.

Állsz a karácsonyfa előtt. Eszedbe jut menyasszonyod hűsége, mialatt katona voltál. Eszedbe jut a Meg Nem Írt Vers, amit nem tudtál megírni, mikor fiad született. Ekkor hagyta abba a versírást, mert ne írjon az verset, aki hömpölygő örömét nem tudja kifejezni, aki nem talál szavakat saját boldogságára.

Eszedbe jut fiad, aki „16 éves múltam, utálom szüleimet, és farkamban hordom az eszem” korban van. Eszedbe jut az érte aggódó, túlcorduló könnyes szereteted.

Eszedbe jut a méhed lerúgó csizma, eszedbe jut tiltott első áldozásod, eszedbe jut templomi esküvőd, később fiad megkeresztelése, ahová nem mentél be az akkori munkahelyed miatt, majd az Úrvacsora, templomi szeretet-vendégség, a soproni középkori zsina-góga, az éledő fasizmus és cionizmus. Komfirmálás, Isten, mindenki Istene.

Állsz a karácsonyfa előtt - szeretteiddel. Gondold el: egy Föld nevű bolygón keringsz. Ki tudja, honnan hová? Ki tudja, hol? Ki tudja, minek? Azt sem tudod, mi van a belsejében. Közben mindenki éli rajta egyetlen életét.

Karácsonykor

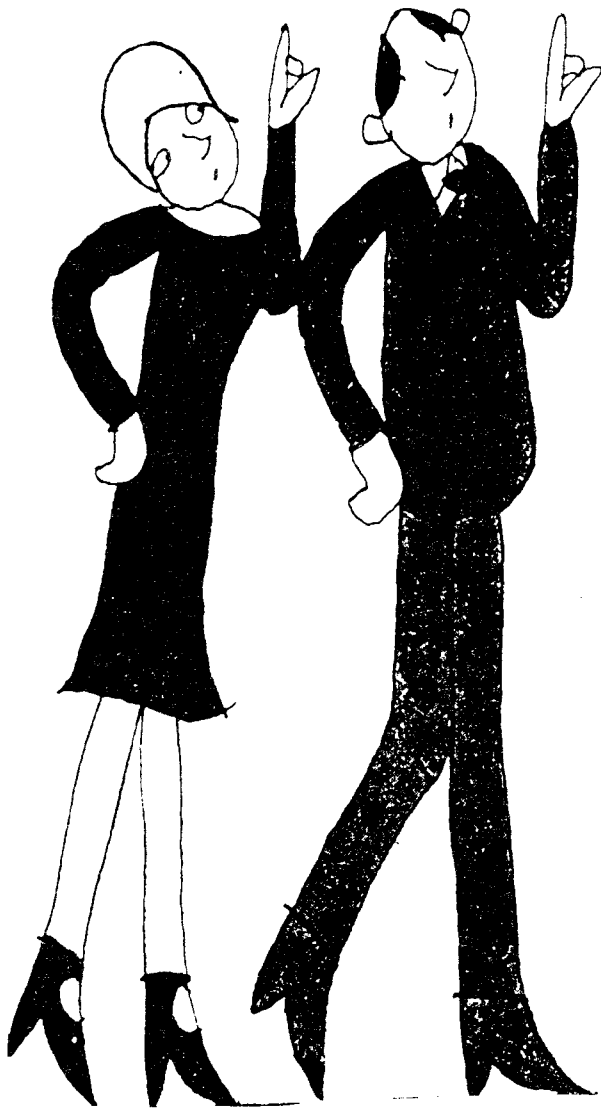
töltsön el minden és mindenek iránti szeretet, gondolj a szegényekre, a nálunk élő 150 000 éhező gyerekre, gondolj a gonoszokra, gondolj az életedre, gondolj arra, miként tudod - ha felnősz - jobbat tenni az emberek és minden élő életét.

Állok a karácsonyfa előtt, és jó lenne látni nagypapámat csengettyűszót adó hegedűjével, kisfiám szerető szívével, székely dédpapáját, nagymamámat, óriási, búbos kemencében sült, kelt pereceivel, miközben az öreg, őszpofájú szarvas kandikálna ki a karácsonyfa díszei közül.

Talán jó lenne, de nem szükséges, hiszen bennem vannak, és bennetek vannak saját emlékképeitek is.

Legyen boldog karácsonyotok, és legyen karácsony egész életetek.

(No és a cím hol maradt?
a szerk.)

Egy szombati reggelen, mikor a kelleténél korábban keltem, halk beszélgetésre lettem figyelmes. A hangok a konyha felől érkeztek, s így én is arrafelé irányítottam lépteimet.

- Hogy repül az idő! - szólt anyám. - A minap még csak egy zavaros fejű kamasz a sok közül, akiket csak a legújabb nagylemez, a házibulik, a disco érdekli, lassan pedig...

- Pedig? - néz fel apám a kávésbőgréje pereme felett.

- Ma már... Neked nem is tűnt fel?!

- Micsoda?

- Hát az, hogy már több mint fél éve szinte minden nap ideállít egy fiatalember, és elviszi szórakozni, néha az estéket is átvirrasztják. Csak ülnek a kerti hintaágyon és beszélgetnek. Szerintem már meg is kérte a kezét. Vagy lehet más magyarázat is arra, hogy miért olyan titokzatos az utóbbi időben? Na ugye! Az lehetett az a nagy sutyorgás akkor este. Szerintem egy lány sem lenne együtt ennyit egy fiúval, ha annak nem lennének komoly szándékai. Persze nekünk nem szól... Aztán egy szép napon ideáll elénk és bejelenti, hogy férjhez megy. Nem mintha ellenezném.

Nem, dehogy! - Itt elgondolkodott egy csöppet. - De szép is lesz! Összejön a nagycsalád, középen a lányunk hófehér ruhában, fehér rózsacsokorral a kezében, balján az ifjú férj, aki.. Te! Hogy is hívják? Róbert? Vagy Norbert? Valami ilyesmi, nem? Mi is a foglalkozása? Ügyvéd? Autószerelő?...

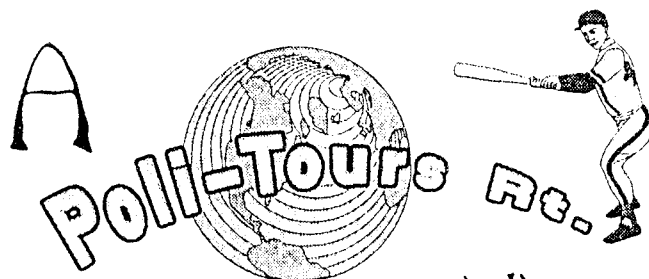
- Szerintem átváltozóművész - feleli apám, s újra belekortyol a kávéba.

- Miből gondolod?

- Talán abból, hogy hétfőn szóke rövid haja volt és egyenlő magas, de szerdán már csak egyhatvan és barna. Csütörtökön megint magas, ám vörös, hosszú haja volt, de ma már fekete haja van és lecserélte az Opeljét egy motorra...

Nem tudom, hogy fogadta anyu ezt az infót, mert felharsant a dudaszó, és én röpültem ki Hozzá.

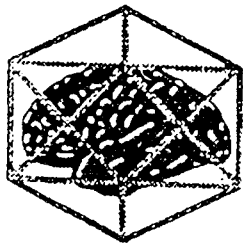
Lydérch

idén is rendelkezésekre áll!

**Örömmel vállaljuk rendezvények,
utazások, osztálykirándulások
megszervezését, lebonyolítását, mert
mi nemcsak szimulálunk.**

Érdeklődni Fegyő Ritánál és Nagyistván Csillánál (IFOR) lehet.

NEM MARHAVÁC: PRION

Orvosi Nobel - díj, 1997

Az elmúlt hét szerdáján a hagyományos szertartás keretében kerültek átadásra az 1997 -évi Nobel-díjak. A nyertesek nevei bekerülnek a tudomány „halhatatlanjai” közé, munkásságukról beszámolnak a legfontosabb médiumok (poliÉSZter...). A természettudományok világában a fizikai-, kémia- és orvosi kutatások legnagyobb hatású eredményeit ismerik el, rendszerint jóval azok megszületése után. Több év, vagy akár évtized távlatából már könnyebb megítélni, a felfedezések horderejét, gyakorlati hasznát.

Az idén Nobel-díjjal elismert orvostudományi felfedezés sok szempontból különbözik az eddigiektől. A Californiai Egyetem tanára, **Stanley B. Prusiner** által felgöngyöltett prion történet szálai több évtizedre nyúlnak vissza, a nagy izgalommal várt folytatás azonban a viták, sejtések homályába vész. A pesszimistább forgatókönyvek több százezer leendő halálos áldozatról szólnak, az optimistábbak néhány tucattal is beérik. A sajtóban az angliai marhavész óta kedvenc téma lett a prion, amely annak idején a Európai Unió kereskedelmi rendszerében is zavart okozott. E furcsa kórokozó biológiai csoda is, hiszen se nem baktérium, se nem vírus, pusztán csak egy -ha nem is akármilyen- fehérje molekula. Amiben ez a parány bűnösnek találtatott, az a különös gusztusa, hogy szereti az agyvelőt és ha a közelébe jut, akkor nem sokat hagy belőle. (Valamikor én is szerettem, ma már nem ennék pl. velőrázsát rántva...). Ilyen jellegű betegségek már régebben is ismertek voltak Magyarországon is, pl. a juhok „scrapie”, azaz súrlókórja, amelyben szenvedő állat járnai elfelejtett, a lábait pedig furcsán összesűroolta. Emberi megbetegedés is ismert, pl. a Creutzfeld-Jacob kór (CJD), amely időskori elbutulást, teljes leépülést és halált okoz. A pápua emberevők között az emberi agyvelő rituális elfogyasztása okozta a kuru kórt, hasonlóan kedvezőtlen következményekkel. Az angliai marhavész, a BSE (Bovine Spongiform Encephalopathia) azonban új lendületet adott a szivacsos agyváladékok kutatásának, nem kevés okulással szolgálva a modern civilizáció veszélyeire, az információ és dezinformáció csapdáira.

Nézzük mi is történt?

1987 - Feltűnik a betegség Angliában, de nem tisztázott a terjedési mód

1988 - Megnyugtató közlemények: a betegség emberre nem terjed, a juhok scrapie -je sem, lehet velőt enni.

1989 - A betegséget bizonyos szervek etetésével sikerült átvinni más állatokra. A farmerek egy fél tehén árát kapják egy „kerge marháért”.

1990 - Az emberi (CJD) és szarvasmarha (BSE) agysorvadás előfordulásának korrelációja, együttes növekedése.

A tartalomból

- **PRION**
- **RIKIKI...**
- **TONSILLA**
- **LANDI**
- **HÍRSZÓRÓ**

A BSE esetszám hetente 300 -zal nő.

1991 - Az egészségügyi kockázatra tekintettel ajánlásokat fogadnak el a fertőzött állati termékekkel kapcsolatban.

1992 - A kártérítési összeg 74,5 millió fontra emelkedett. A *Brittish Medical Journal*ban kijelentik, hogy nincs elég tudásunk kijelenteni, hogy a BSE emberi kockázatot nem jelent.

1993 - Heti 800 esetet regisztrálnak, két BSE -s tehenet is gondozó farmer hal meg CJD -okozta agysorvadásban.

1994 - Meghal a CJD -ben megbetegedett 16 -éves Victoria Rimmer, aki egyértelműen BSE -vel fertőzött húst fogyasztott. Közben olyan húst exportálnak Európába, amelyről nem bizonyított, hogy nem fertőzött BSE -vel.

1995 - További CJD halálesetek, tinédzserek is.

1996 - Az Európai Unió, a brit mezőgazdasági miniszter emberi halálesetekről szóló őszinte beszámolóját követően betiltja a marhahús és egyéb gyanús termékek behozatalát a szigetországból.

- Bizonyítják az emberi fertőzés lehetőségét.

Az újonnan leírt, fiatalabb korban jelentkező, gyors lefolyású emberi CJD -forma igazoltan összefügg a marhavésszel.

- A közvélemény és a parlament felismeri, hogy a minisztérium évekig félrevezette őket, eltitkolta a gondokat.

1997 - Angliában az emberi vérplazma transzfúziójával átvihetőnek bizonyult a CJD, amely megkérdőjelezi a brit vérkészítmények felhasználhatóságát. A gyerekek növekedésének serkentésére alkalmazott, agyalapi mirigy kivonatból készülő Növekedési Hormon is tartalmazhatott prionokat, ezért a kezelt gyerekeket folyamatos megfigyelés alá helyezik.

1997 - december 10 -én a svéd király Prusinernek átadja az orvosi Nobel-díjat, a szivacsos agyvelősorvadás kórokozójának, a prionnak a felfedezéséért és kutatásáért.

Mit tudott meg Prusiner a prionról?

A prion egy fehérje típus, az ember 20. kromoszómájának génterméke, amelynek normális formája minden ember agyában jelen van, az idegsejtek membránjában. A prion fehérje kórokozó formája képes saját megbetegítő természetét átvinni a normális fehérjékre, megváltoztatva azok térszerkezetét. A kóros priontól kiindulva „dominó-elv” szerint átalakulási hullám indul meg, mely során minden addig jó fehérje kóros formát vesz fel, az idegsejt végül „beszakad”, széttesik. A prion rendkívül ellenálló, a hagyományos sterilizálást és fertőtlenítő eljárásokat könnyűszerrel átvészeli. Nem árt neki a főzés, sütés sem, elpusztítható viszont nátrium-hidroxid lúggal és zsíroló szerekkel. Ezzel az utóbbi érzékenységgel függ össze a nagy-britanniai marhavész kialakulása. A 80 -as években ugyanis az olajár robbanás miatt megváltoztatták Angliában a szarvasmarha takarmány előállítását, kihagyva abból a drága szénhidrogén származék zsíroló szereket. Valószínű, hogy ezt követően került a húslisztbe egy beteg állat maradéka, amely aztán bosszúból szépen végigfertőzte az egész szigetországot. Nem biztos hogy ez volt az olcsóbb megoldás...

Utószó (nem minden célszerűség nélkül): Talán Magyarország sem lesz mentes a „kergemarha” kórtól, mert a nyolcvanas évek végén Angliában járt és marhavelővel megvendégelt egyik illusztris politikusunk éppen ezekben a hetekben kérte fel az Országos Közegészségügyi Intézet szakértőit: mondanák már meg neki, vajon érdemes-e indulnia még a választásokon? Talán ebben a körben nem ártana elvégezni néhány agyvizsgálatot...!

VerGáb

Kedves Attila!

Jobbulást kíván a természetismeret munkacsoport, azaz (jelenleg):

Ágota, Géza, Vergáb

Visszavárunk! (ha mandula nélkül is...)

RIKIKI

(Rió, Kiotó - kinek jó?)

Ha a légkör szén-dioxid tartalma a normális fölé emelkedik - melegszik a Föld. Ha a Föld átlaghőmérséklete melegszik, akkor elolvadnak a jéghegyek és sok-sok ember kénytelen lesz elhagyni lakóhelyét, mert a tengervíz szintje meg fog emelkedni és a szegény halászok családjukkal együtt arra fognak kényszerülni, hogy a saját házuk tetetjéről nézhetik az „aranyhidat” naplementekor, mert már addig ér a víz. Az Amerikai Egyesült Államok (USA) elnöke nem nézheti tétlenül, hogy a világ ily érzéketlen a Földanyával, nem beszélve arról a sok pici éhes szájról, amelyek a globális felmelegedés hatására fognak keletkezni. „Tenni kell valamit, ez így nem mehet tovább!” - mondták sokan. Meg ezt is: „Fogjunk össze!” Ezért aztán 1992-ben összegyűlt sok-sok politikus, Rio de Janeiroban (Brazília), hogy beszélgessenek egy kicsit erről a problémáról, sőt hogy tegyenek valamit a globális felmelegedés ellen! A kedves társaság eltöltött néhány napot a csodás Rióban - és mindenki mondta a magáét.

USA: Ő aztán nem csökkenti az üvegházgáz kibocsátást, hisz a fejlett ipar és demokrácia energiát igényel, és különben is az USA-ban nem lehet máshogy közlekedni csak autóval, olyan nagyok a távolságok. Azt meg senki sem gondolhatja komolyan, hogy néhány szén-dioxid molekula miatt gyárat fognak bezárni - a sok munkanélküli nagyon veszélyes lehet! Fogják vissza magukat a fejlődő országok, ott még csak most épülnek ezek a gázokádó berendezések!

Fejlődők: Ők aztán nem csökkentenek semmit, hisz a nagy mértékű kibocsátásért nem is ők a felelősek, hanem a Nyugat (értsd:

USA, Kanada, Európa). Igaz, hogy hatékonytalanabb és mocskosabb az ipar, de összeségében még mindig kevésbé, mint a fejlett világé. És különben is „fejlődni” akarnak, ehhez pedig energiára és más gázkibocsátó berendezésre van szükségük. (Nesze neked gazdasági növekedés!)

Kelet-Európa: Röhög a markában - bármit megígér. A rendszerváltás után annyira visszaesett az ipari termelés, hogy erőteljes növekedés esetén is vígan tudja teljesíteni a „gáztörvényeket”.

Végkifejlet: Göncz Árpád mindent aláír, Amerika semmit, a fejlődők meg kénytelen kellelten, hosszú egyezkedés után csak teljesítenek valamit. (Azért egy kis pénzt sikerült lenyúlni a fejlettektől a nemes ügy érdekében.)

Aztán mindenki, mint aki dolgát jól végezte hazament.

De a tudósok csak nyomasztották őket, meg az El Nino is (ld.: előző Poliészter). Ezért aztán idén december elején ismét összehívtak egy klímakonferenciát Kiotóban (Japán). „A legkevesebb szó a klímáról esik.” - foglalja össze az előkészítő megbeszélések hangulatát Faragó Tibor, a klímakonvenció keretében létrehozott nemzetközi tudományos tanácsadó testület elnöke. És láss csodát majdnem ugyanaz történt, mint Rióban, azaz szinte semmi. Mindenki a saját a pecsenyét sütögeti, miközben a Földanya artikulálatlan hangon, üvöltve figyelmeztet minket, és annyira nem értjük (csupán) őt sem, mint ahogyan egymást „értjük”.

Barta Géza

Főző Attilát megműtötték. Két Szmartizos lány - Kuglóf és Chicken - meglátogatta őt a klinikán, sőt néhány kérdést fel is tettek neki. Attila ezekre egy „önvalomással” reagált, melyben elmeséli hogyan is néz ki ma Magyarországon (a SOTE orr-fül gége klinikáján) egy mandulaműtét. Ismerkedjünk hát az „áldozat” személyes élményeivel!

(A cikkben található szerkesztői megjegyzéseket én követtem el - ezért engem lehet szidni vagy szeretni.)

Barta Géza

TONS. (NARC.)

Figyelem! Az alábbi írás olyan epizódokat is tartalmaz melyek gyengébb gyomrúakat esetleg zavarják. Ami következik, az egy mandulaműtét igaz története, helyenként erősen szubjektív elemekkel.

Előzmények:

Háromféle ember van: akinek nem vették ki a manduláját, akinek kivették és akinek kétszer is kivették. A többiek igen kis mennyiségben fordulnak elő. Egészséges mandulára szükségünk van, de a beteg mandula a baktériumok zsványtanyájává válhat, ahonnan a bacik portyára indulnak a szervezetbe. Ezek a portyák sok (tüszős) mandulagyulladás és jellegzetes gócterületeket alakítanak ki (pl. izomfájdalom, bőrgyógyászati panaszok, „gombóc”-érzés a torokban, fáradékonyság, súlyosabb esetekben reuma, szívizomgyulladás stb.). Ha a mandula környékén sikerül kimutatni valamilyen oda nem illő baktériumot, akkor antibiotikumos kezeléssel van esély a gyógyulásra (persze laborvizsgálattal meghatározzák, hogy a kórokozó melyik gyógyszertől fog elpusztulni). Az én esetem nem ilyen, hanem tonsillitis chr. (latinul a mandula neve: tonsilla, a chr pedig a krónikusságra utal - a szerk.) vagyis krónikus mandulagyulladás. Ekkor célszerű és ajánlatos ezt a hírhedt páros szervet eltávolítani. Ez a tonsilectomia, a mandula műtéti eltávolítása. (Az „ectomia” latinul „irtást” jelent, azaz szó szerinti: tonsilectomia = „mandulairtás” - a szerk.)

Mégegy kiegészítés a szerkesztőtől: kétféle mandulája van az embernek, (tehát Attilának is): a torokmandula, illetve a garatmandula. Mindkettő páros szerv, tulajdonképpen speciális nyirokcsomók, melyek a szervezet immunrendszerének részét képezik a hasonlóan sok galibát okozó, vakbélén csüngő, féregnyúlvánnyal együtt. Szerencsére eltávolításuk nem jelent pótolhatatlan hiányt - mandulaműtét, „vakbélműtét”. A garatmandulát a köznyelv gyakran „orrandulaként” emlegeti - helytelenül. Attilának a torokmanduláit távolították el.

Az első nap:

Minden műtét előtt, így most is el kellett végezni néhány alapvető vizsgálatot. Így vér- és vizeletvizsgálat, röntgenfelvétel az orrmelléküregekről, EKG (Elektrokardiogram - a szív elektromos ingerületvezetését kimutató grafikon, mely segítségével a szív betegségeire lehet következtetni - a szerk.). Ezek ismeretében dönthető el, hogy az illető ember (most én) műthető-e. Az én esetemben altatásban végezték el a beavatkozást, ennek következtében bonylódott a helyzet.

A klinika bejáratától az ágyig három óra alatt jutottam el, két sort is ki kellett állni. A felvételnél a nővér olyan kérdéseket is feltett, amelyekről egy ombudsman füle is antiparallel helyzetbe került volna. A gyógyulásom szempontjából nem értem pl. a különbséget a között, hogy ált. iskolás vagy középiskolás tanár vagyok.

Jön egy nagy csoki is, mögötte Kuglóf és Chicken a poliÉSZter kérdéseivel. Nekik sincs Walkman-jük. Hiányzik-e a suliba? Mikor megyek suliba?

Hiányzik, hiányzik, hiányzi. amikor az ember átesik a betegség nehezén, kifele gondol, a kinti világról álmodik. Az otthonról, a családról, a poliról stb. A gyógyulás legalább két hét, egy hónap múlva már rendes kerékvágás.

Sokminden van ezen a klinikán, infrastruktúra nincs (infarktstriktúra inkább).. A nagyobb holmikát nem lehet a szobában tartani, a ruhatár 8-13 óráig van nyitva (és ha valaki 14.10-kor teszi szalonképtelenné a polóját, pizsamáját?) Nem szellőztetnek. Ma este a vizit után sikerült elérnem a szellőztetést úgy, hogy ketten alszanak, hárman tévéznek (16-22.30-ig), egy öreg tartózkodik, a szoba másik mandulása (egy megtermett cigány srác) pedig velem van. Szellőztetünk. De az igazság odaát van, mert egy alsó emeletről tömény füst lepi el a szobát, az emeletet, a Szigony utcát. Erre mondja Adran Mole, hogy: „ez az én formám”. Soraim fogytán vannak, mert lassan a jelenbe érek és holnap jönnek a SZMAR10 -osok az irományért.

Amikor három éve a Margit kórház sebészetén feküdtem, a betegek számára létesített könyvtárban érdekes cím szúrta ki a szemem: Evelyn Marsh: Halál a műtőasztalon. Stílszerű.

A kilinikán Kemény Dió, Hócipő (kint már esik) és két könyv van velem: Janus Burke:

Biliárdeffektus és Paul Davies: Az utolsó három perc.

Óram nincs, remélem Ginsbergék kidobták a felhőkarcoló tetejéről.

Főző Attila

BEKAPLAK

TÚRÓTORTA

Hozzávalók: 50 dkg túró, 30 dkg cukor, 10 dkg vaj, 5 tojássárgája, 1 zacskó Horváth Rozi étkezési zselatin, 1 dl víz, 1.5 dl forralt tej, 2 zacskó zselatin, gyümölcs

Elkészítés: A túró, a vaj, a cukrot és a tojássárgákat összekeverjük. A Horváth Rozi zselatint a vízzel eldolgozzuk, és hozzáadjuk a forró tejet, majd hozzáadjuk a túros keverékhez, és kivajazott tortaformába öntjük.

Hűtőbe tesszük.

Dermedés után ízlés szerinti gyümölccsel beterítjük a tetejét, majd a két zsákó zselatint a papírforma szerint elkészítjük és bevonjuk vele a tortát.

Hűtőben tároljuk.

HÍRSZÓRÓ

Gremy rovata

KELTA ÁLDOZATI CSONTOK.

A Linz melletti Leondingben jó állapotban fennmaradt kelta áldozati verem került elő, mégpedig - most első ízben - emberi maradványokkal. A lelet megerősíti az ókori rómaiak ama beszámolóit, amelyekben azok a kelták barbár szokásairól és emberáldozatairól szólnak. A régészek kizárják, hogy temetkezési helyről volna szó. A mintegy 2500 éves veremben főképp asszonyok és lányok csontjaira bukkantak.

ALBÍNÓ FECSKÉK CSERNOBILBAN.

A Csernobil környéki füstifecskek populációiban a szokásosnál nagyobb számban lép fel a pigmentanyagok teljes vagy részleges hiánya. A kutatók szerint az ottani fecskék között kétszer - tízszer akkora a mutációk aránya, mint Ukrajna vagy Oroszország más vidékein, s máris megfigyelhető, hogy e madarak állománya csökkent.

A SZATURNUSZ ŪRSZONDA MÁSODSZORI STARTJA.

A NASA október 16-án útnak indította a Cassini nevű amerikai űrszondát és a hozzá kapcsolódó, Huygens nevű európai leszállóegységet. A plutonium belső energiaforrású űrszonda hét évig utazik a Szaturnusz felé.

ALAGÚT EURÓPA ÉS ÁZSIA KÖZÖTT.

A török kormány jóváhagyta a Boszporusz-szoros alatt építendő vasúti alagút tervét. Maga az alagút 13,3 kilométer lesz, ám a vágányok hossza 80 kilométert tesz ki. A vállalkozás építési költsége 1,15 milliárd dollárra rúg majd.

FELFŪVÓDÓ BIZTONSÁGI ÖV.

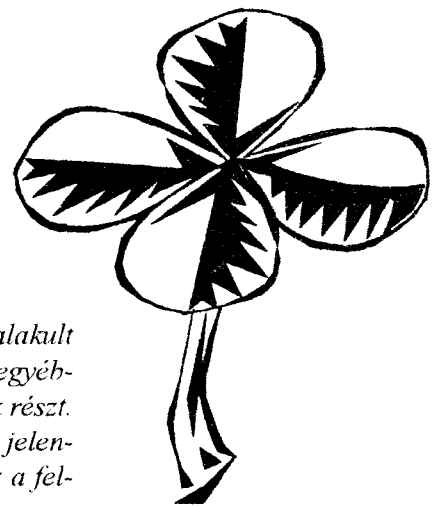
A Honda Motor japán autógyár a légszák előnyeit ötvözve fejlesztette ki új termékét. Az ütközés pillanatában a válltól a csipőig húzódo övszakasz fűvódik fel, s azt egy elenőrző berendezés hozza működésbe. Az első és a hátsó ülésre is beszerelhető öv - mint egy párna - csökkenti a fej mozgáslehetőségét és az ütközésből eredő, a mellkasra nehezedő nyomást.

SUGÁRZÓ SZÉPSÉG.

Radioaktív drágakövek árasztották el az ázsiai piacokat. Néhány kő sugárzási szintje az amerikai bizottsági határérték 50-szerese, s bőrrákot vagy leukémiát okozhat viselőjének. A kövek azért váltak radioaktívvá, mert besugárzással megváltoztatták a színüket, hogy értékesebbek legyenek.

UFÓVADÁSZOK A CHILEI LÉGIERŐNÉL.

A "rendellenes légi jelenségek tanulmányozására" nemrég alakult bizottságba a chilei katonaság is küldött szakértőket. A bizottságban egyébként csillagászok, fizikusok és más tudományágak képviselői vesznek részt. A dél - amerikai országban csak ebben az évben mintegy hatvan ufót jelentettek be. A polgári repülésügyi hatóság alá tartozó bizottságnak az a feladata, hogy kivizsgálja az eseteket.

TUDOMÁNY

Ajánló oldal

Victor Hugo: A nevető ember

Victor Hugo nevééről mindenkinek *A nyomorultak* jut eszébe. Pedig az csak egy a művei közül. Csak egy, amely a szegénységről, nyomorról, halálról szól.

Vajon miért van az, hogy mindig csak a rosszat, a bajt mutatják meg nekünk? Ezzel persze nem leszólni akarok egyetlen író sem. Csak néha az embernek olyan kényszerképzete támad, hogy soha senki nem érezte jól magát, csak szenvedett, túrt, bujkált stb. Persze lehet, hogy ez jellemzi leginkább az elmúlt korokat. De akkor ez igaz a jelenre is. Hiszen a magyar televízióban naponta lehet találkozni a hajléktalanokat bemutató filmmel.

Középiskolai tanulmányaim során olvastam már több ezer ember haláláról, megkínzásáról, nők megbecstelenítéséről, gyermekek éhhaláláról. De nem olvastam még beteljesült szerelemről, bemocskolatlan szépségről, vidámságról. Hiányolom Rejtő humorát, szellemességét. Ne legyen félreértés, és nem akarom, hogy minden író rejtősen írjon. Ez egy idő után unalmas is lenne. Én csak azt szeretném, ha végre átléphetnénk a kesergő, pesszimista világgépen.

Az embereknek megvan a saját gondjuk. Mindenki állandóan pénz- és időhiánnyal küzd. Miért traktálják hát az írók ilyesmivel az emberek? Úgy érzem, a téma változása nem menne a minőség rovására. Lehet optimistán is szépirodalmat csinálni. Optimista alatt nem Voltaire-re gondolkodom, aki képes a „fel a fejfel” vigasztalással is „mégis minden rossz”-at mondani.

Néha úgy érzem, a középiskolai kötelező olvasmányok a fentiekén kívül még sablonosak is. A recept:

Vegy egy szegény, szerencsétlen embert (még jobb, ha gyerek).

Helyezd olyan környezetbe, ahol elnyomják, kismizmizik.

Adj neki forró szerelmet, trónt, vagyont vagy bármit, amitől sorstársai fölé emelkedik.

Vedd az előbbi el tőle, de még jobb, ha saját maga mond le róla erkölcsi tisztaságának megőrzése céljából.

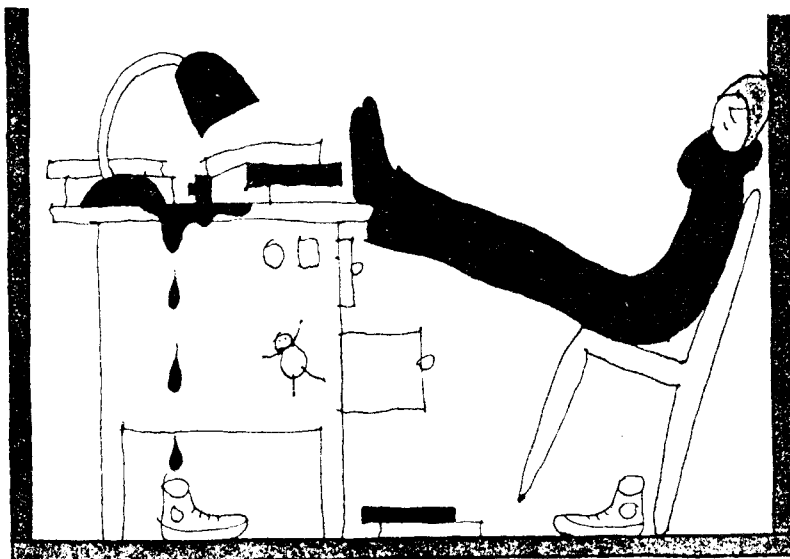
Öld meg. Akár hóhér által, akár önzektől.

Szánj legalább egy fejezetet a búcsúbeszédének. Itt mondasd el vele néhány mondatban a több száz oldalas könyv tartalmát.

Ebbe a receptbe beleillik A nevető ember is. A szenvedő alany Gwynplaine, aki a gaz comprachiosok áldozata. Arcát mindig nevetővé arccá operálták, majd magára hagyták a fagyos éjszakában. Ő persze nem adta fel, rongyos ruhájában útra kelt otthont keresni. Bár nem volt még tíz éves, de megmentette a még csecsemő Deát, akibe később beleszeretett. Otthonra Ursusnál leltek, aki farkasával, Homóval járta a világot. Később tulajdonságát (arcát) felhasználva pénzt keresnek. Boldogságuk nem tart sokáig, a kisfiúról kiderül, hogy egy lord gyermeke, rehabilitálják, és élete jóra fordul. Sajnos új életébe magán kívül mást nem vihet. Néhány nap után lelkiismeretére hallgatva Dea keresésére indul. Őt már csak egy hajón éri utol, távozóban Angliából. Dea a nagy öröm hatására meghal. Gwynplaine élete értelmét veszítve öngyilkos lesz. Döntésében persze szerepet játszanak a megaláztatások, álmiai összetörése.

Kérdésem végül csak az, hogy miért nem élhettek boldogan? Miért kellett meghalniuk? Szerintem a történet más befejezéssel is lehet értékes szépirodalmi mű, úgy is tartozhatna a világirodalom nagyjai közé. Lehet, hogy csak én nézek túl sok amerikai filmet, de akkor is hiányolom a happy endet (legalább néha).

Vörös Tamás - első

Aranycépek

Mondataink munka közben
(Csoncsi gyűjteménye)

- „Olyan szűklátókörű vagy, hogy hozzád képest egy szemellenzős ló egy nagylátószögű optika!”
- „Ebből a lányból az eleje érdekes”
- „Csak egy döntés kérdése, hogy két választási lehetőség közül melyiket részesíted előnyben.”
- „Krisztián! Nincs igazad!” (1000X)
- „Krisztián, igazad van” (1X)
- „Tudom, hogy szeretsz tekerni kettőt”
- „Milyen ultraviola hallásotok van nektek!”
- „Én mindig elismerem, ha hibázom, de én sohasem hibázom!”
- „Jövök mindjárt, csak elszívok egy pipát!”
- „Recsi! Akkor a pófád van, mint a Kínai Fal!”
- „Búcsúlekonf”
- „kameratör-operaman”
- „Ritka egy takony vagy!” (László Péternek)
- „Az is ember, aki még nem videózott!” (Pálos Gyuri)
- „Annyi esztétikai érzéke van, mint egy imádkozósáskának”
- „Mi is az, amivel biciklizel és mégis egyhelyben haladsz?”
- „Csepel közelebb van, mint „Világvége”!”
- „Ne az elejére, egy kicsit még hamarabb!”
- „-Csoncsi! Itt vagy? (Pálos) -Ha férfi, akkor igen! (Csoncsi)”
- „Na, vágjunk neki!”
- „Csabika! Ne játsszál már a pipával, mert a Csoncsi pipa lesz!”
- „Látványos hangok...” (NagyÁ)
- „Szenesnek áll a világ” (Szirmai Marci)
- „... ez csak az én érzékeny szemem” (Zolika)
- „Akkor most felhangosítom, hogy értsed!” (Zolika)
- „Egyyel vissza, még egy kicsit sokkal?” (Ritus)
- „Csoncsi! Nézzek hangot?” (Ritus és Móni)
- „Én tudom, hogy mi a féltékenység!” (Marci)
- „Itt az a baj, hogy kétszer veszi elő...”
- „Mano, Te egy Isten vagy!” (Karl)
- „Csoncsi, neked mindig igazad van!” (Pici)

A tartalomból

IT-émlékek.....	2
Bírósági ügy.....	3
Tollas sport.....	4
Hami'S ügy.....	5
Túléltek.....	6
Keresik.....	7
Levélhullás.....	8
Latkam és Én versei.....	13
Bárkára föl.....	14
Latkam karácsonya.....	16
Lydérch-fény.....	18
Poliészter.....	19/a
Vörös ajánlat.....	27

**BOLDOG KARÁCSONYT
MINDEN -
OLVASÓNAK!**

a szerk. és tsa

A rajzok Réber László munkái.

A Magyarországi Politechnikum lapja

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Horn Gábor

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@mail.poli.hu

Internet: <http://www.poli.hu/poli/poligraf.htm>

Hálózat: P:\poligraf\

Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében